

Els Premis Reus, entre la voluntat cultural i l'acte social

Amb vistes a una anàlisi per què són els Premis Reus per a la ciutat o fins i tot, per a les dues institucions que els organitzen, el primer que caldria tenir en compte és quelcom que segurament molts dels reusens oblidem, la diferència fonamental que existeix entre els Premis Reus i la Nit dels Premis Reus. Perquè si el primer és una programació d'actes diversos, que es perllonguen durant tot l'any, tot i concentrar-se significativament durant una setmana, el segon és només un acte lúdic i social, que serveix per donar lluentor al programa abans esmentat a base d'una tècnica tan coneguda al nostre país (vegeu la Nit de Santa Llúcia, o els Premis Octubre de València) que a ningú no hauria d'estranyar ni escandalitzar. Si cal criticar la Nit dels Premis Reus o els Premis Reus en si, ha de ser per ells mateixos, sense confondre una cosa amb l'altra.

Tot sovint, els organitzadors dels Premis Reus (Centre de Lectura i IMAC, als quals s'afegeixen les entitats, corporacions i patronats que han volgut incloure els seus premis dins el cartell comú) remarquen que no han de ser interpretats pels actes (presentacions de llibres i cançoners, inauguracions de diverses exposicions) que es fan durant una setmana concreta, i molt menys per l'acte de gala, sopar inclòs, que serveix de marc al lliurament dels premis. Es tracta també d'editar els treballs guan-

yadors dels premis d'estudi, o les cançons per a infants, o bé d'organitzar exposicions amb les obres guanyadores del Saló d'Arts Plàstiques (cosa que encara tindria un caràcter més exemplar si a la mostra fos itinerant) i àdhuc crear una col·lecció museística amb les fotografies seleccionades per la Mostra Estatal d'Art Fotogràfic Contemporani.

En aquest sentit, no crec que hi hagi res objectar a l'organització dels Premis Reus, sobretot si partim del concepte que tota despesa emprada en la cultura no s'hauria de veure com a tal sinó com a inversió per aconseguir una societat amb un grau intel·lectual més alt. I això no té preu. Durant els dies previs a la setmana dels Premis Reus, i fins i tot en el transcurs d'aquesta, el president del Centre de Lectura, Joan Ba-

llester, i el vice-president executiu de l'IMAC, Ernest Benach, no es cansaven de repetir que aquest cartell de premis és en procés d'adquirir un important prestigi arreu dels Països Catalans, com es demostra -diu Benach- pel fet que, per exemple, habitants de diversos indrets de Catalunya s'havien interessat per l'edició dels treballs guanyadors de la tercera i quarta edició del concurs de Cançó per a Infants. Aquest, sens dubte, podria ser un bon indicador, si fos generalitzat a tots els premis.

Una altra cosa és el que ha passat enguany. Bona part dels premis no han comptat amb obres de suficient vàlua per justificar no tan sols l'import dels premis, sinó també el fet d'organitzar-los en si, perquè si no hi ha estudiosos i científics als qui es pugui

promocionar, ja podem plegar la barraca. Els jurats no s'han estat de comentar-ho a les actes, d'una manera evidentment excessiva i fins al punt que semblava que es volia fer caure els guanyadors en la vergonya i la humiliació d'haver-se de sentir que el premi els ha estat concedit ex-aequo perquè cap de les seves obres no tenia prou entitat per merèixer la totalitat del premi. O es dóna el premi a una obra perquè és bona, o no es dóna. No cal recórrer a aquests procediments, com tampoc no cal especificar en públic si l'obra guanyadora d'un determinat premi s'haurà de corregir en vistes a editar-la.

Això es diu quan s'encastra l'edició, i prou.

D'altra banda (i, repeteixo, com a qüestió clarament diferenciada) es pot parlar d'una festa que es fa

un cop a l'any al Teatre Bartrina, que es converteix en un restaurant de luxe (concepte, per cert, que també compta amb un nucli força important de detractors) per fer un sopar en què es reuneix gent segurament més interessada en el concepte social de la festa que en la idea d'aquesta com a decorat de prestigi per fer el lliurament. Tampoc en aquest aspecte no hem tingut gaire bona sort, enguany. Primer, l'arribada de veïns de Camp Clar, que semblaven haver-se confós de capital, després la lectura de les actes del jurat i finalment, la desafortunada actuació d'un còmic que només ho és darrera les càmeres de televisió, van enterbolir no poc el correcte desenvolupament d'una festa social. Molts van marxar desencisats.

Però no es pot prendre com a model un any en què l'organització de tot el conjunt pot haver patit un entrebanc per jutjar una política i una acció cultural tan ambicioses com les de fer sentir el nom de Reus arreu dels Països Catalans o de l'Estat mitjançant un cartell de premis.

La iniciativa és massa valiosa per intentar enfonçar-la perquè un any no ha anat bé, i va massa enllà per voler recollir els fruits en només tres anys. Les obres de magnitud no es fan en un dia, com Roma, i caldrà paciència i esperança per arribar a tenir a les mans els resultats reals d'allò que avui només és un procés de germinació.

Joan Ballester

President del Centre de Lectura

És evident que la celebració dels Premis Reus constitueix un acte culminant de tot un treball de base, d'un treball fet al llarg de molt de temps, al llarg d'un any, podríem dir. Pensem també que aquest fet suposa una promoció que enfoquem cap a enfora la nostra activitat i per tant el nom de Reus és més conegut i les obres de la gent de Reus també. Evi-

Creu que els Premis Reus són realment una promoció per la ciutat?

Josep Laporte

Conseller d'Ensenyament

Suposen una promoció molt important. Ja havia dit abans i ho he dit altres vegades que m'és molt plaent felicitar tant el Centre de Lectura com l'Ajuntament per aquesta iniciativa. Reus ha tingut sempre un alt caràcter cultural i aquesta característica de capital cultural, no l'exerceix solament al Baix Camp sinó també en moltes altres comarques. Crec que s'ha

FOTO CEDIDA PER REUS DIARI

de potenciar i aquesta em sembla una manera excel·lent de fer-ho.

Josep Abelló

Alcalde de Reus

Amb aquesta voluntat els fem, per tant jo crec que sí. Hem d'acabar de veure si aquest any aconseguim superar el cercle local podríem dir més immediat. Aquest és el nostre objectiu, del Centre, de nosaltres mateixos, el de l'Ajuntament, i el de les altres entitats. Per tant, em fa l'efecte que sí que serveixen per promocionar la ciutat, aquest precisament és l'objectiu i hem de ser capaços de mantenir-nos i d'anar-nos millorant per aconseguir-ho, i perquè a la llarga, aquesta sigui una nit estimada, desitjada i buscada una mica arreu.

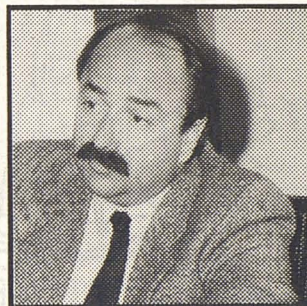

FOTO CEDIDA PER REUS DIARI

Ernest Benach

Regidor de Cultura i vice-president executiu de l'IMAC

Els Premis Reus representen una promoció per a la ciutat i una promoció per a la cultura en general. Bàsicament per un concepte: els Premis Reus són ni una nit ni una setmana, són molt més. Hi ha tot un treball previ, hi ha tot un treball intensiu de donar a conèixer què és aquesta setmana i aquesta nit, i un treball posterior de producció cultural. I com que surten exposicions, edicions de llibres, catàlegs, activitats diverses i tot el que això implica de preparació prèvia, penso que la promoció encara és doble en aquest sentit. El

Enric Cardús

President del Consell Comarcal

FOTO CEDIDA PER REUS DIARI

A la ciutat no n'hi ha prou que hi hagi individualitats, persones importants en el camp individual.

Hi ha d'haver també institucions que les promocionin, i indubtablement, aquí les tenim. En aquest cas són l'Ajuntament i sobretot, el Centre de Lectura, que han acompanyat aquests esforços de la gent.

Això és el que fa que una ciutat pugui considerar-se una capital.

FOTO CEDIDA PER REUS DIARI

plantejament que tenim en aquests moments consta de tres fases, la prèvia, la de donar a conèixer i la posterior, i les tres tenen aquest objectiu de donar a conèixer la ciutat i la de potenciar el món cultural de Reus.

PILAR CRUA

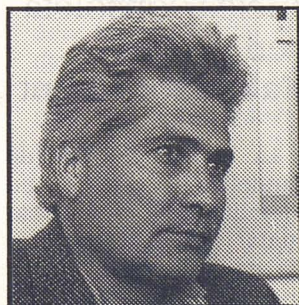

FOTO CEDIDA PER REUS DIARI

dentment, és una promoció.